

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/105/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7108221763
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7108221763.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Q. K., Z., K. X/X/X, P., proti žalovaným 1) T.. M. C., C., B. X, 2) Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653 a 3) L & B kontakt spol. s r. o., Lorinčík 57, IČO: 31 724 761, o zaplatenie 692 723,89 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I 15C/151/2008-415 z 27.11.2015 a 15C/151/2008-432 z 5.1.2016

rozhodol:

M e n í uznesenie 15C/151/2008-415 z 27.11.2015 tak, že žalobcovi priznáva celkom oslobodenie od súdnych poplatkov.

P o t v r d z u j e uznesenie 15C/151/2008-432 z 5.1.2016.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením 15C/151/2008-415 z 27.11.2015 priznal žalobcovi oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky v rozsahu 50 %.

Súd v odôvodnení uznesenia uviedol: Žalobca sa žalobou, doručenou na súd, domáha proti žalovaným zaplatenia 692 723,89 € s prísl. Rozsudkom 15C/151/2008-356 zo 7.4.2015 o veci meritórne rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k povinnosti hradiť úspešným žalovaným trovy konania. Žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Odvolací súd Krajský súd v Košiciach uznesením 11Co/417/2015-413 z 21.10.2015 vrátil vec súdu prvého stupňa s tým, že pre odvolacie konanie nie sú splnené zákonné podmienky, pretože súd prvého stupňa o žiadosti žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov opomenul rozhodnúť. Žalobca mu predložil dôkaz Viedenskej územnej nemocenskej poisťovne (č.l.31), podľa ktorej bol oslobodený od poplatkov za recepty. Žalobca predložil rozhodnutie Magistrátu Mesta Viedeň z 25.2.2008 (č.l.34), na základe ktorého mu bol priznaný príspevok na bývanie 67,50 €. Citoval znenie § 226, § 138 O. s. p. a § 2 zák.č.601/03 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov. Predpokladom oslobodenia od súdnych poplatkov podľa § 138 ods.1 O. s. p. sú a) pomery účastníka a b) nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Podmienkou priznania individuálneho oslobodenia od súdnych poplatkov je, o. i., i skutočnosť, že oslobodenie odôvodňujú pomery účastníka. Obsah pojmu pomery účastníka zák. síce nešpecifikuje, no z podstaty oslobodenia jednoznačne vyplýva, že ide predovšetkým o pomery majetkové, pričom u fyzických osôb sa posudzujú zároveň pomery osobné, zárobkové, rodinné, sociálne a zdravotné. V procese skúmania majetkových a iných pomerov účastníka je potrebné, aby súd skúmal predovšetkým okolnosti, ktoré nie sú prechodnej povahy, pričom tieto okolnosti musia byť natoľko závažné, že poplatník objektívne nemôže splniť svoju poplatkovú povinnosť alebo že jej splnenie od neho nemožno spravodlivo požadovať [uznesenie 5Obo/169/2000 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) z 12. 12. 2000]. Pre účely posúdenia majetnosti či nemajetnosti žiadateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov nie je rozhodujúce, či jeho majetok predstavuje len peňažná hotovosť ako disponibilný zdroj k okamžitej úhrade súdnych poplatkov alebo, či je jeho majetok tvorený hnutelnými a nehnuteľnými vecami alebo právami alebo inými majetkovými hodnotami. Z hľadiska splnenia poplatkovej povinnosti nemožno v súlade so zásadou spravodlivosti a rovnosti pred zák. činiť rozdiel medzi žiadateľom, ktorý sa slobodne rozhodol investovať svoje finančné prostriedky do vecí, práv a iných majetkových hodnôt, a medzi

žiadateľom, ktorý uprednostnil ponechanie si peňažnej hotovosti. Pre účely priznania oslobodenia od súdnych poplatkov nemôže byť zvýhodnená osoba žiadateľa, ktorá v dôsledku svojvoľne zvýšeného životného štandardu, a tak aj zvýšených životných výdavkov, teda v dôsledku svojho životného štýlu, nemá už k dispozícii voľné finančné prostriedky na uhradenie súdnych poplatkov oproti žiadateľovi, ktorý má rovnaký, dokonca nižší príjem, ale ktorý v dôsledku uspokojovania nevyhnutne nutných životných potrieb vo forme štandardu má oproti žiadateľovi s vyšším štandardom voľné finančné prostriedky na úhradu súdnych poplatkov, z ktorých by bol povinný hradiť súdne poplatky (uznesenie NS SR MCdo/16/2010). Po právnom posúdení podľa § 138 ods.1 O. s. p., posúdiac finančnú situáciu žalobcu, dospel k záveru, že na jeho strane nie sú splnené podmienky pre priznanie úplného oslobodenia od súdnych poplatkov za odvolanie vo výške 16 596,50 €, keďže je v jeho schopnostiach a možnostiach súdny poplatok zaplatiť. Žalobca nepreukázal podmienku sociálnej odkázanosti, má totiž pravidelný príjem - starobný dôchodok 861,68 €. Žalobca je zastúpený advokátom, ktorého si platí. Prihliadol na vek žalobcu 78 rokov, ďalšie jeho výdavky predstavujú platenie nájomného za byt 300 až 350 € a na lieky 100 €. V danom prípade z obsahu spisu a z predložených listinných dôkazov o majetkových pomeroch žalobcu dospel k záveru, že u žalobcu, ktorý tvrdí, že je vlastníkom nehnuteľnosti v k. ú. A. M. zapísanej na LV č.XXXXX evidovanej Správou katastra Košice, okres Košice I, obec Košice - Staré mesto, charakterizovanej ako meštiansky dom, neboli splnené predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu. Pri zohľadnení osobného stavu žalobcu, ktorý je cudzincom, žije v P., K. G. Q. K. X/X/X, Z. s prihliadnutím na hodnotu sporu a z toho vyplývajúcu výšku súdneho poplatku 8 298,25 €, priznal mu oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu jednej polovice. Kvôli úplnosti je potrebné dodať, že v danom prípade nejde o súdny poplatok zo žaloby, kedy by nedostatok finančných prostriedkov na jeho zaplatenie viedol k zastaveniu konania, ale o súdny poplatok za odvolanie, lebo uznesením Okresného súdu (ďalej len OS) Košice I 15C/151/2008-47 z 12.1.2009 bol žalobca oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok zo žaloby.

Voči predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote nasledovné odvolanie s poukazom na § 205 ods.2 písm. a),b),c),d) a f) O. s. p. a uviedol: Vo vzťahu k trovám konania, tak aj vo vzťahu k súdnym poplatkom má za to, že súd nesprávne právne a skutkovo posúdil skutočnosti zakladajúce jeho nárok, aby bol od povinnosti platiť súdny poplatok oslobodený. Súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd konštatuje, že platí svojho advokáta a má príjem vo výške 861,68 €, čo má zakladať zákonný dôvod, aby bol oslobodený vo výške 50 % spod povinnosti zaplatiť súdny poplatok. S uvedeným záverom nesúhlasí. Od samého začiatku súdneho konania tvrdí, že žalobu podáva ako prostriedok prevencie a z opatrnosti, aby sa predišlo prípadnému premlčaniu jeho majetkových práv v prípade, ak bude v spore 16C/450/1992 vedenom na OS Košice, úspešný. Sám požiadal o oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky, vzhľadom na svoje osobné a majetkové pomery, pričom súd mu pri začatí konania toto oslobodenie priznal. Následne pri rozšírení svojej žaloby opäť vyhlásil a zdokladoval, že uňho naďalej trvajú podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov, resp. jeho majetkové pomery sa žiadnym spôsobom nezmenili. Jeho majetkové pomery sa tiež k dnešnému dňu zásadným spôsobom nezmenili a ostávajú v podstate identické ako počas predošlých rokov. K postoju k veci samej uviedol, že opakovane navrhoval prerušiť predmetné konanie až do právoplatného skončenia veci, v ktorej sa rieši otázka jeho vlastníctva. Uvedené žiadal z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti súdneho konania. V prípade prerušeného konania by nevznikli žiadnemu z účastníkov konania zbytočné trovy a zároveň ak by bol „s“ definitívne neúspešný pri uplatňovaní svojho vlastníckeho nároku, žalobu by jednoducho vzal späť. Nie je jeho vinou, že súdny spor 46C/450/1992 vedený na OS Košice I nie je ani po viac 23 rokoch definitívne skončený bez možnosti využitia akýchkoľvek právnych nástrojov a opravných prostriedkov z jeho strany. Sú to samotné súdy, ktoré posúdenie predbežnej otázky určujúcej pre toto konanie k dnešnému dňu stále definitívne neposúdili. Už len samotná dĺžka konania, od ktorej závisí jeho aktívna legitímácia je dôvodom hodným osobitného zreteľa k tomu, aby nebol zviazaný na náhradu trov právneho zast. alebo náhradu platenia súdnych trov. Má za to, že odôvodnenie uznesenia je jednostranné a nedostatočné. Súd len konštatuje, že posúdil jeho pomery, avšak v jeho odôvodnení absentuje úvaha o tom, ktoré skutočnosti a prečo považoval za rozhodujúce pri jeho „oslobodení“ len do výšky 50% od povinnosti platiť súdny poplatok. Súdom stanovená povinnosť platiť súdny poplatok vo výške takmer viac ako 8 000 € s prihliadnutím na všetky jeho pomery, je pre jeho osobu likvidačná a zároveň je preňho odňatím možnosti konať pred súdom. Súd nezohľadnil cenovú hladinu bežných životných výdavkov v Rakúsku, strava, oblečenie, atď., služby, pričom práve tieto sú cenovo vyššie ako je cenová hladina na Slovensku. O týchto skutočnostiach sa súd vo svojom uznesení vôbec nezmieňuje. Nezohľadňuje dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav, o ktorom má vedomosť a ani sa ním

nezaobrá vo svojom odôvodnení uznesenia ako o možnom dôvode oslobodenia od povinnosti platiť súdny poplatok. Skutočnosť, že vo Viedni užíva sociálny byt vôbec nemožno odôvodniť spôsobom, že by mal zvýšený životný štandard alebo „luxu“, skôr naopak, aj uvedené svedčí o jeho sociálnom postavení v podmienkach cenových relácií Rakúska. Udal, že mu nie je známe, odkiaľ súd došiel k záveru, že si platí advokáta. Uvedená skutočnosť je len domnienkou súdu, avšak takáto skutočnosť a tento záver nemá oporu v súdnom spise, ani v dokazovaní. Právne služby sa neposkytujú výlučne len za odplatu. Udal, že zo strany advokáta je mu právna pomoc poskytovaná do tohto času bezplatne. Zároveň jeho zástupca tiež udal a čestne vyhlásil, že k dnešnému dňu od neho ako klienta neprijal žiadne finančné prostriedky z titulu odmeny za poskytnuté právne služby. Vzhľadom na uvedené žiadal uznesenie zmeniť a to tak, že sa prizná oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok v celom rozsahu.

Uznesením 15C/151/2008-432 z 5.1.2016 súd priznal prekladateľke O.. B. O., C., C. X odmenu za preklad uznesenia vo veci 15C/151/2008-420 zo slovenského do nemeckého jazyka, zapísaný pod poradovým č.175/2015 do tlmočnickeho a prekladateľského denníka č.1/2015 v súlade s vyhl.č.491/04 Z. z. o odmenách a náhradách pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v platnom znení a vyhl.č.565/08 Z. z., ktorou sa mení vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.491/04 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v znení vyhlášky č.400/2006 Z. z. (čl. I § 5 bod 13 písm. b/) nasledovne: 175/2015 (10605 znakov) 6 NS po 19,92 € = 119,52 €. Upravil účtáreň súdu, aby odmenu 119,52 € poukázala prekladateľke O.. B.. O., R.. na účet vedený v Slovenskej sporiteľni č.XXXXXXXXXXX/XXXX, v lehote 3 dní od doručenia právoplatného uznesenia z finančných prostriedkov štátu.

V odôvodnení uznesenia uviedol: Uznesením 15C/151/2008-420 z 8.12.2015 uložil prekladateľke O.. B.. O., R.. preložiť uznesenie 15C/151/2008-420. Prekladateľka 31.12.2015 doručila preklad uznesenia 15C/151/2008-420 zo slovenského do nemeckého jazyka a zároveň vyúčtovanie odmeny. Citoval znenie § 10 ods.1 písm. b) vyhl.č.491/04 Z. z. a bodu 13 čl. I § 5 písm. b) vyhl.č.565/08 Z. z. Preskúmal predložené vyúčtovanie „tlmočničky“ a zistil, že je v súlade s vyhl.č.491/04 Z. z. a vyhl.č.565/08 Z. z.

Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca a uviedol: Vzhľadom na to, že o preklad predmetného uznesenia nežiadal, považuje tento úkon za zbytočný a neefektívny. Zároveň považuje odmenu prekladateľky O.. B.. O. za neprimeranú a týmto žiada predmetné uznesenie zrušiť.

Žalovaná v 2.rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedla: I. Úvodné ustanovenie. Žalobca odôvodnil podané odvolanie (i) zbytočnosťou a neefektívnosťou prekladu a (ii) neprimeranou výškou odmeny priznanej prekladateľke. K tomuto odvolaniu žalobcu predkladá nasledovné vyjadrenie. II. Uskutočnenie prekladu. Súd uznesením 15C 151/2008-420 z 8.12.2015 uložil prekladateľke PhDr. J. Pavlovej preložiť uznesenie OS Košice I 15C 151/2008-415 z 27.11.2015 zo slovenského jazyka do nemeckého jazyka. Proti tomuto uzneseniu nebolo prípustné odvolanie. Žalobca podaným odvolaním fakticky napáda uznesenie súdu, proti ktorému odvolanie nie je podľa § 202 ods.3 písm. a) O. s. p. prípustné. Pokiaľ súd rozhodol o preložení jeho uznesenia do materinského jazyka jedného z účastníkov konania (pozn. žalovanej v 2.rade - žalobcu) a proti tomuto uzneseniu súdu nie je prípustné odvolanie, nie je možné odvolaním podaným proti inému rozhodnutiu súdu napádať fakticky uznesenie o vedení konania (pozn. žalovanej v 2.rade - uznesenie 15C 151/2008-420 z 8.12.2015). V opačnom prípade by bol § 205 ods.3 O. s. p. obsolétou právnou normou. III. Výška odmeny za preklad. Po uskutočnení prekladu, súd napadnutým uznesením z 5.1.2016, priznal prekladateľke odmenu 119,52 €. Žalobca považuje výšku priznanej odmeny za preklad za neprimeranú. Neuvádza však žiadne dôvody, pre ktoré by mala byť výška priznanej odmeny neprimeraná a nesprávna. Odôvodnenie podaného odvolania preto považuje (žalovaná v 2.rade) za všeobecné a vágne, nepreukazujúce nesprávnosť napadnutého uznesenia súdu. Má za to, že súd určil odmenu prekladateľky v súlade s § 10 ods.1 písm. b) vyhl.č.491/04 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako Vyhl. o odmenách prekladateľov; poznámka žalovanej v 2.rade). S ohľadom na obsah a dôvody podaného odvolania, ako aj ostatných podaní žalobcu v predmetnej veci, má dôvodné pochybnosti o tom, že žalobca uplatňovaním svojich procesných práv sleduje záujem na predĺžovaní súdneho konania. Má za to, že takýto výkon práva žalobcu je v rozpore s účelom občianskeho súdneho konania, spočívajúcom v zabezpečení spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov konania, výchovy na zachovávaní zák., čestnom plnení povinností a úcty k právam tretích osôb. IV. Právny stav. Citoval znenie § 202 ods.3 písm. a), § 219 ods.1 O. s. p. a § 10 ods.1 písm. b) Vyhl. o odmenách prekladateľov. V. Petit. S ohľadom na uvedený skutkový a právny stav navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolania v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p., zistil, že neboli splnené podmienky na

potvrdenie (§ 219 O. s. p.) uznesenia 15C/151/2008-415 z 27.11.2015, ani na jeho zrušenie (§ 221 O. s. p.), preto ho, podľa § 220 O. s. p., zmenil a žalobcovi priznal celkom oslobodenie od súdnych poplatkov, a uznesenie 15C/151/2008-432 z 5.1.2016 potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie uznesenia má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, pretože jeho dôvody sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Z odvolacích dôvodov uplatnených v odvolaní proti uzneseniu 15C/151/2008-415 z 27.11.2015 sú dané dôvody podľa § 205 ods.2 písm. d) a f) O. s. p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods.2 písm. d) O. s. p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O. s. p.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd chybné hodnotil dôkazy, keď urobil záver, že pomery žalobcu odôvodňujú priznanie mu oslobodenia od súdnych poplatkov v rozsudku 50 %. Nevzal do úvahy, že odkedy mu bolo prvý raz priznané oslobodenie od súdnych poplatkov uznesením 15C/151/2008-47 z 12.1.2009 (teda pred vyše 7 rokmi) nedošlo uňho k podstatnej zmene jeho majetkových pomerov. Zvýšenie jeho mesačného príjmu z titulu starobnej penzie zo sumy 814,81 €, na ktorú sa prihliadalo pri rozhodovaní 12.1.2009, na sumu 861,68 €, z ktorej sa vychádzalo pri vydaní napadnutého uznesenia, t. j. o 46,87 €, možno hodnotiť ako nevýrazné, pričom jeho výdavky sa podstatným spôsobom nezmenili a tiež sa uňho nepreukázal žiaden zvýšený životný štandard.

So zreteľom na skutočnosti uvedené v Tlačive pre dokladovanie pomerov účastníkov konania (č.l.395-399) bol preto urobený záver, že žalobca spĺňa podmienky na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov celkom.

Okrem toho, súd nepoužil správny právny predpis, keď pri posudzovaní a vyvodzovaní záverov o životnej úrovni žalobcu vychádzal z ust. zák.č.601/03 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov, účinného iba na území Slovenskej republiky, pričom žalobca žije v Rakúsku.

V odvolaní proti uzneseniu 15C/151/2008-432 z 5.1.2016 žalobca neuvádza nič, na základe čoho by bolo možné urobiť záver, že vyhotovenie prekladu uznesenia 15C/151/2008-420 z 8.12.2015 bolo zbytočné a neefektívne a, že odmena prekladateľky PhDr. J. Pavlovovej je neprimeraná.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.